

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remiss av kommissionens förslag till rådets direktiv om snabbare och säkrare nedsättning av överskjutande källskatt

Fi2023/02121

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker att direktivförslaget genomförs. Skatteverket lämnar dock vissa synpunkter på förslaget. Synpunkterna gäller bl.a. behov av tillägg, ändringar och förtydliganden i direktivförslaget. Skatteverket pekar även på behov som behöver tillgodoses i kommande svensk lagstiftning.

Skatteverket har följande önskemål om förtydliganden av begrepp:

- Syftet med direktivförslaget bör förtydligas genom att det anges att förfarandet för att bevilja källskattelättnader gäller för personer som är ”non resident” i källstaten.
- Begreppen ”registered owner” och ”beneficial owner” bör förtydligas. Det bör även förtydligas om en s.k. ”certified financial intermediary” (CFI) ska anses som registrerad ägare. Definitionen bör utvidgas till att även omfatta subjekt som inte är juridiska personer såsom exempelvis trustar och kontraktsrättsliga fonder.
- Begreppet ”residence” eller ”resident” bör definieras och begrepp som beskriver skatterättslig hemvist bör användas konsekvent i direktivförslaget.
- Ett förtydligande önskas av om begreppet ”payments” i artikel 6 endast innefattar faktiska betalningsströmmar eller om även betalningsinstruktioner omfattas.

Skatteverket anser följande vad gäller tidsfrister:

- Tiden (en dag) för att utfärda elektroniskt hemvistintyg (eTRC) är för knapp och bör förlängas till åtminstone fem dagar.
- Det bör förtydligas att CFI ska rapportera angiven information senast inom 25 dagar efter avstämningsdagen.
- Lagringstiden för dokumentation hos CFI bör förlängas till åtminstone sju år efter rapporteringen.

Skatteverket anser att det finns följande behov av övriga ändringar, tillägg och förtydliganden:

- Ett tillägg bör göras i artikel 4.2 om att eTRC i förekommande fall ska innehålla information om tillämpligt skatteavtal samt vilken bestämmelse i skatteavtalets hemvistartikel som är tillämplig.
- Det bör förtydligas vem som är rapporteringsskyldig och vem som kan hållas ansvarig i de fall en CFI ersätter en icke-CFI.
- Vägledning bör ges om vilka kriterier som ska anses särskilt betydelsefulla vid bedömningen av om en lagstiftning i tredje stat ska anses vara jämförbar ("comparable legislation").
- Kravet i artikel 7.1 (b) på att de finansiella mellanhänderna ska ha godkänts för att utföra aktiviteter i sina hemstater bör kompletteras med krav på att de också står under löpande tillsyn. När det gäller finansiella mellanhänder ifrån tredjeländer bör det även ställas krav på att länderna har ingått avtal som motsvarar direktivet om ömsesidigt bistånd (77/799/EEG).
- Kravet på uppsåt bör tas bort i artikel 8. Det bör vara tillräckligt att CFI inte har uppfyllt sina åtaganden för att denne ska tas bort från det nationella registret för CFI.
- Källskattelättnader enligt artikel 10.3 (a) bör inte medges i de fall där en icke-CFI ingår i kedjan och det inte föreligger något rapporteringskrav. Det bör finnas en möjlighet att överlåta rapporteringsskyldighet och ansvar till en annan part (CFI). Det är emellertid viktigt att medlemsstaterna då kan utkräva ansvar från den aktören.
- Ett system för snabb återbetalning ("quick refund") bör inte behöva genomföras i svensk lagstiftning då det svenska systemet i hög grad bygger på direktnedsättning ("relief at source").
- För det fall Sverige väljer att införa ett system med snabb återbetalning krävs ett antal förtydliganden samt ändringar i intern rätt.
- Skatteverket konstaterar att det i bilaga II avsnitt C anges att rapporterande CFI ska ange från vilken finansiell mellanhand denne har fått utdelningen. Då den första finansiella mellanhanden i kedjan inte får utdelningen från en annan finansiell mellanhand krävs att avsnittet omformuleras i detta avseende.
- Uppgift om antalet aktier utdelning utgått på bör läggas till i bilaga II avsnitt D.
- Skatteverket bedömer att ett genomförande av direktivförslaget medför betydande kostnader som dock är svårbedömda då de påverkas av utformningen av det slutligen beslutade direktivet och genomförandet av detsamma.

2 Skatteverkets synpunkter

Skatteverket har följande synpunkter och påpekanden. Då Sverige saknar källskatt på ränta lämnas inga kommentarer i den delen av direktivförslaget.

2.1 Article 1: Subject matter

Skatteverket anser att syftet med direktivet bör vara tydligare i artikel 1. Det bör förtydligas att förfarandet för att bevilja skattelättnad avser källskatt på utdelning till personer som är ”non-resident” i källstaten. Detta framgår nu endast indirekt genom definitionen av ”excess withholding tax” i artikel 3 (1).

Direktivförslaget omfattar endast noterade bolag. Det är ett snävare tillämpningsområde än vad som idag omfattas av kupongskattelagen. Kupongskattelagen omfattar utdelningar såväl från noterade som onoterade bolag och oavsett om det utdelande bolaget är ett avstämningsbolag eller ett kupongbolag. Som Skatteverket uppfattar det hindrar direktivförslaget inte att även onoterade bolag omfattas av liknande bestämmelser vid en kommande implementering i nationell lagstiftning. Detta riskerar emellertid att leda till skillnader i tillämpningen beträffande utdelning på onoterade aktier i olika medlemsstater vilket kan försvåra för de finansiella aktörerna.

2.2 Article 2: Scope

Skatteverket anser att det bör förtydligas att kapitel II även gäller personer som inte kan få källskattelättnader enligt direktivet. Detta eftersom artikel 4 om eTRC även ska kunna tillämpas i andra sammanhang än i förhållande till källskattelättnader enligt det aktuella direktivet, jfr artikel 4.2 (g).

2.3 Article 3: Definitions

Av definitionen av ”excess withholding tax” i artikel 3 (1) framgår att det endast gäller ”withholding tax” på betalningar till ”non-resident owners” (jfr kommentaren till artikel 1). Då begreppen ”non-resident” och ”resident” används i direktivförslaget anser Skatteverket att begreppet ”resident” eller ”residence” bör definieras i artikel 3. Begreppen ”non-resident” och ”resident” bör även användas genomgående i direktivet (se även kommentaren under artikel 4 nedan). Det bör vara tydligt att det är det skatterättsliga hemvistet enligt statens interna rätt som avses.

I artikel 3 (14) där ”registered owner” definieras används begreppet ”entitled to receive dividend”. I artikel 11.1 (a) anges att ”registered owner” ska intyga att denne är ”beneficial owner of the dividend”. Någon definition av vad som avses med ”entitled to receive dividend” respektive ”beneficial owner” finns inte i artikel 3 och inte heller i artikel 11. I förhållande till ”beneficial owner” görs dock en hänvisning till medlemsstatens interna rätt i

artikel 11.1 (a). Med anledning av detta vill Skatteverket påpeka att begreppet saknar en klar definition i svensk skatterätt. Varken i inkomstskattelagen eller i någon annan svensk skattelagstiftning används begreppet beneficial owner. Skatteverket anser att det därför bör förtydligas i direktivet vad som avses med begreppet ”beneficial owner” samt hur begreppen ”registered owner” och ”beneficial owner” förhåller sig till varandra.

Skatteverket anser att det bör förtydligas i direktivtexten om tanken är att en s.k. certified financial intermediary (CFI) ska anses som registrerad ägare eller inte. I den svenska skattelagstiftningen har ”rätt till utdelning” getts en civilrättslig innebörd. En förvaltare som enligt aktiebolagslagen är behörig att motta utdelning i aktieägarens ställe är inte skattskyldig för utdelningen vare sig enligt inkomstskattelagen eller enligt kupongskattelagen. Med uttrycket ”den som har rätt till utdelningen” avses således vid förvaltarregistrering enligt 4 kap. 39 § ABL den verkliga aktieägaren, inte den förvaltare som är införd i aktieboken och avstämningsregistret.

Begreppet ”registered owner” är begränsat till att omfatta fysiska eller juridiska personer. Skatteverket anser att definitionen bör utvidgas till att även omfatta subjekt som inte är juridiska personer såsom exempelvis trustar och kontraktsrättsliga fonder.

2.4 Article 4: Digital tax residence certificate (eTRC)

I direktivförslaget används olika begrepp för att beskriva att en person har skatterättslig hemvist i en stat enligt statens interna rätt. Exempelvis används ”resident for tax purposes outside that Member State” i artikel 1 och artikel 5 (1), ”resident for tax purposes in their jurisdiction” i artikel 2, ”resident in their jurisdiction for tax purposes” i artikel 4.1, ”tax residency” i artikel 4.4, ”residence for tax purposes” i artikel 7.1(a), ”tax residence” i artikel 11.2, artikel 12 och artikel 13, och ”residence” i artikel 4.5. När det gäller personer som inte har skatterättslig hemvist i en stat används exempelvis ”non-resident owners” i artikel 3 (1), eller ”is not resident in its jurisdiction” i artikel 4.3. Det anges då inte att det handlar om att personen inte har *skatterättslig* hemvist i staten. Skatteverket anser att en definition av ”resident” eller ”residence” bör tas in i artikel 3.

Av artikel 4.2 framgår att medlemsstaterna ska utfärda elektroniskt hemvistintyg inom en arbetsdag från dess att en begäran om hemvistintyg har inkommit. Skatteverket ser framför sig en automatiserad process som bygger på att den som söker hemvistintyget självt intygar vilka förhållanden som gäller och att en automatisk avstämning görs mot information i Skatteverkets register, såsom folkbokföring och skatteregistrering. Skatteverket anser att det är önskvärt att tiden för att utfärda hemvistintyg förlängs till åtminstone fem dagar. Det finns då en bättre möjlighet för hemviststaten att utföra någon form av enklare manuell kontroll innan hemvistintyg utfärdas vilket kan minska behovet av att i efterhand återkalla utfärdade hemvistintyg.

Skatteverket anser att det i artikel 4.2 i direktivet bör läggas till att eTRC i förekommande fall ska innehålla information om tillämpligt skatteavtal samt vilken bestämmelse i skatteavtalets hemvistartikel som är tillämplig. Anledningen är att en person vid tillämpningen av staternas interna lagstiftning kan anses ha hemvist i två eller flera stater vid en och samma tidpunkt. I skatteavtalens mening kan det dock bara finnas en hemviststat. Vid utfärdandet av det elektroniska intyget tar medlemsstaten normalt inte ställning till var det ”slutliga” hemvistet enligt skatteavtalet finns när en person har hemvist i två eller flera stater.

Skatteverket ser vissa problem med att ett eTRC enligt artikel 4.3 ska omfatta minst ett helt kalenderår. Som exempel kan nämnas att en medlemsstat inte kommer att kunna utfärda ett intyg om skatterättsligt hemvist om en person inte är ”tax resident” hela den del av kalenderåret som infaller före ansökan och den utfärdande medlemsstaten har kännedom om detta när eTRC ska utfärdas. Ett annat exempel är att om ett hemvistintyg ska vara användbart även vid bedömning av hemvist enligt skatteavtal för andra skatteändamål än källskattelättnader är det önskvärt att det framgår om en person har skatterättsligt hemvist under hela kalenderåret eller endast under en del av kalenderåret. När en person flyttar till en annan stat är det viktigt att kunna fastställa när personen har erhållit skatterättsligt hemvist i den andra staten enligt dess interna rätt. Den situationen kommer dock exkluderas från möjligheten att använda eTRC när intyg måste utfärdas för ett helt kalenderår.

Skatteverket anser att det bör införas en bestämmelse som begränsar giltighetstiden för ett eTRC. Detta är särskilt viktigt i de fall där eTRC gäller för framtid och då det krävs att medlemsstaten utfärdar hemvistintyg snabbt (inom en arbetsdag).

Det saknas särskilda bestämmelser för utfärdande av hemvistintyg i svensk intern rätt. Skatteverket konstaterar att sådana bestämmelser behöver införas om direktivförslaget beslutas.

2.5 Article 5: National register of certified financial intermediaries

Skatteverket anser att direktivet är otydligt i vad som gäller om det finns icke-certifierade finansiella mellanhänder i kedjan. I artikel 10.3 (a) anges följande:

”at least one of the financial intermediaries in the securities payment chain is not a certified financial intermediary and a subsequent certified financial intermediary in the chain has not provided to the competent authority the information that the financial intermediary should report under this Directive if it were a certified financial intermediary”.

Detta antyder att en CFI skulle kunna ersätta en icke-CFI vad gäller rapportering av uppgifter. Det framgår dock inte tydligt i vilka avseenden en sådan ersättare kan överta

skyldigheter och inte heller vem som bär ansvaret för eventuella felaktigheter. Det framgår inte heller hur en sådan ersättning är tänkt att gå till. Skatteverket anser att det är nödvändigt med ytterligare bestämmelser som reglerar skyldigheter och ansvar i de fall en CFI ersätter en icke-CFI i kedjan. Det bör även framgå av det nationella registret att en CFI agerar som ersättare för en icke-CFI och även vilken icke-CFI som ersatts.

Den svenska skattelagstiftningen innehåller idag inga bestämmelser avseende register för finansiella mellanhänder. Det kommer därför att krävas ny lagstiftning i detta avseende om direktivförslaget beslutas. Ett förslag till lagstiftning avseende ett nationellt register för s.k. godkända mellanhänder återfinns i *Utkast till lagrådsremiss Ny lag om källskatt på utdelning, (Fi2002/01841)*. Utkastet omfattar dock inte sådana finansiella mellanhänder som inte är certifierade.

2.6 Article 6: Requirement to register as certified financial intermediary

För att syftet med direktivet ska uppfyllas på ett effektivt sätt krävs att en stor andel av CFI deltar i det system som föreslås i direktivet. Skatteverket anser att detta talar för att det ska föreligga en viss obligatorisk registrering. I artikel 6 framgår att vissa aktörer som handhar betalningar ("payments") hänförlig till utdelning ska vara föremål för obligatorisk registrering. Skatteverket efterfrågar ett förtydligande avseende om "payments" endast innefattar faktiska betalningsströmmar eller om även betalningsinstruktioner omfattas. Som Skatteverket har uppfattat det är mellanhänderna inte alltid en del i den faktiska betalningskedjan.

2.7 Article 7: Registration procedure

Av artikeln framgår att även finansiella mellanhänder i tredje land ska kunna registreras i det nationella registret under förutsättning att de begär det och uppfyller vissa kriterier. Bl.a. ska de i olika sammanhang vara föremål för jämförbar lagstiftning ("comparable legislation"). Skatteverket ser svårigheter i bedömningen av vad som krävs för att lagstiftningen i tredje land ska anses som jämförbar lagstiftning. I detta avseende är det önskvärt med förtydligande och vägledning om vilka kriterier som ska anses särskilt betydelsefulla vid en sådan jämförbarhetsanalys. Detta skulle kunna framgå i bilaga till direktivet.

Av artikel 7.1 (b) framgår att de finansiella mellanhänderna ska ha godkänts ("authorisation") för att utföra aktiviteter i sina hemstater. Skatteverket anser att det kravet inte är tillräckligt utan anser att det även bör krävas att de står under löpande tillsyn. När det gäller finansiella mellanhänder ifrån tredjeländer bör det även ställas krav på att länderna har ingått avtal som motsvarar direktivet om ömsesidigt bistånd (77/799/EEG).

2.8 Article 8: Removal from the national register

En CFI som är föremål för obligatorisk registrering bör inte kunna tas bort från registret. Detta behöver förtydligas i artikel 8.

Det anges att en CFI ska tas bort från registret om denna vid flera tillfällen avsiktligt ("repeatedly and intentionally") inte har uppfyllt sina skyldigheter. Skatteverket anser att "intentionally" bör tas bort då det kan vara svårt att bevisa uppsåt.

2.9 Article 9: Obligation to report

Det anges att en CFI ska rapportera den i bilagan angivna informationen så snart som möjligt ("as soon as possible"). Av "Explanatory memorandum" framgår att rapporteringen ska ske inom 25 dagar från avstämningsdagen. Skatteverket anser att direktivtexten i artikel 9.1 bör ändras för att tydliggöra att rapporteringen ska ske senast 25 dagar efter avstämningsdagen.

I artikel 9.2 framgår att uppgifterna i avsnitt E i bilaga II inte behöver lämnas om den totala utdelningen inte överstiger 1 000 euro. När utdelning sker i annan valuta än euro (svenska bolags utdelningar lämnas oftast i SEK) behöver gränsvärdet i den aktuella valutan bestämmas. Skatteverket önskar här ett förtydligande av hur detta värde ska fastställas. Se även kommentar till artiklarna 11 och 15.

Enligt artikel 9.5 ska medlemsstaterna kräva att CFI raderar dokumentation senast fem år efter rapporteringen. Sverige kräver i regel att dokumentation ska lagras i minst sju år efter kalenderårets utgång (jfr 7 kap. 1 § bokföringslagen och 9 kap. 1 § skatteförfarandeförordningen). Skatteverket anser därför att lagringstiden bör förlängas till åtminstone sju år.

2.10 Article 10: Request for relief at source or quick refund

Det anges i "Explanatory memorandum" att varje medlemsstat får besluta om att tillämpa systemet för källskattelättnad ("relief at source") eller systemet för snabb återbetalning ("quick refund") eller en kombination av båda systemen. I Sverige tillämpas direktnedsättning ("relief at source") i hög grad. Om direktnedsättning är tillgänglig för alla investerare enligt de förutsättningar som återges i direktivförslaget bör ett system för snabb återbetalning ("quick refund") inte vara nödvändig att införa för Sveriges del. För övrigt finns även ett etablerat förfarande för standardåterbetalning. Det föreslagna förfarandet i *Utkast till lagrådsremiss Ny lag om källskatt på utdelning* skulle kunna vara tillämpligt avseende direktnedsättning ("relief at source") men om en kombination av de olika förfarandena skulle införas krävs ny lagstiftning avseende förfarandet om snabb återbetalning ("quick refund").

Skatteverket vill påpeka att mellan Sverige och Schweiz finns en överenskommelse om att nedsättning av kupongskatt ska ske genom återbetalning. I överenskommelsen regleras även vilka formulär som ska användas vid ansökan om återbetalning. Information om överenskommelsen finns i RSFS 1998:8.

Det antyds i artikel 10.3 (a) att om det förekommer en icke-CFI i kedjan kan denna ersättas av en CFI. Det framgår emellertid inte hur detta ska ske och det finns ingen reglering som

klargör vilket part som ska uppfylla skyldigheterna enligt direktivet och inte heller vem som kan hållas ansvarig vid eventuella felaktigheter (se vidare kommentarer till artikel 5).

Skatteverket anser att källskattelättnader enligt denna artikel inte ska medges i de fall där en icke-CFI ingår i kedjan och det inte föreligger något rapporteringskrav. För att syftet med direktivet ska uppnås anser dock Skatteverket att det bör finnas en möjlighet att överlåta rapporteringsskyldighet och ansvar till en annan part (CFI). Det är emellertid viktigt att medlemsstaterna då kan utkräva ansvar från den aktören.

2.11 Article 11: Due diligence of registered owner's eligibility

I artikel 11.1 (a) anges att "registered owner" ska intyga att denne är "beneficial owner of the dividend". I artikel 3 (14) där "registered owner" definieras används begreppet "entitled to receive dividend". Någon definition av vad som avses med "entitled to receive dividend" respektive vem som är "beneficial owner" finns inte, se kommentar till artikel 3.

Kontrollen enligt artikel 11.2 (d) behöver inte göras om utdelningen för varje "group of identical shares held" inte överstiger 1 000 euro. Gränsen i artikel 9 och artikel 15 gäller den totala utdelning som betalas "on the owner's shareholding in a company".

2.12 Article 12: Relief at source system

I direktivet skiljer man på CFI och "withholding tax agent". Den CFI som håller konto för aktuella värdepapper får ansöka om nedsättning ("relief at source") och/eller snabb återbetalning ("quick refund") enligt artiklarna 12 och 13.1 medan "withholding tax agent" enligt artikel 3 (11) innehåller och betalar in källskatten till skatteadministrationen. Enligt det svenska systemet är det värdepapperscentralen (eller en godkänd förvaltare) som är ansvarig för att både innehålla kupongskatt, lämna redovisning samt betala in kupongskatten till Skatteverket. Som Skatteverket uppfattar det innebär direktivförslaget att dessa aktörer skulle komma att utgöra både CFI och "withholding tax agent" samtidigt. Skatteverket önskar ett förtydligande avseende hur de olika rollerna CFI och "withholding tax agent" förhåller sig till varandra samt ett klargörande av om dessa båda roller kan innehas av samma aktör.

Det är oklart hur rapporteringen av innehållen källskatt och inbetalning av skatt från en "withholding tax agent" till "the competent authority" ska ske. Även "the competent authority" (vanligen skatteadministrationen) bör erhålla de uppgifter som specificeras i artikel 12 för att kunna kontrollera att direktnedsättning har skett på rätt sätt/grund.

2.13 Article 13: Quick refund system

Om Sverige väljer att införa ett system med snabb återbetalning enligt artikeln finns det frågor som behöver klargöras och regleras i förhållande till dagens nu gällande svenska lagstiftning samt även de lagförslag som har lämnats i *Utkast till lagrådsremiss Ny lag om källskatt på utdelning*.

Tidsfristerna i artikel 13 i förhållande till tidsfristen för att deklarerera och betala in avdragen skatt som föreslås i förslaget till ändring i 26 kap. 35 § skatteförfarandelagen (SFL) i *Utkast till lagrådsremiss Ny lag om källskatt på utdelning* skulle kunna innebära att Skatteverket behöver betala tillbaka avdragen skatt innan skatten ska ha redovisats och betalats till Skatteverket.

Det är oklart till vem återbetalningen ska ske i dessa fall, d.v.s. om återbetalningen ska ske direkt till den registrerade ägaren ("registered owner") eller om återbetalningen ska göras till den CFI som har lämnat in begäran.

Det är också oklart på vilket sätt återbetalningen ska ske. För svenskt vidkommande bör övervägas om återbetalningen ska ske genom kreditering på mottagarens skattekonto (61 kap. 1 § SFL) eller på annat sätt. Detta kommer i Sverige även blir avgörande för om utbetalningen sedan kommer att ske via det transaktionskonto som ska administreras av utbetalningsmyndigheten (se prop. 2022/23:34).

Om återbetalningen ska ske via skattekontot så innebär det att de vanliga reglerna för skattekontot blir tillämpliga. Det medför bland annat att avräkning kommer att ske mot eventuella underskott och skulder samt att utbetalning inte ska ske om det finns hinder för det enligt 64 kap. 4 § SFL. Krediteringen på skattekontot innebär alltså inte per automatik att beloppet faktiskt kommer att betalas ut till mottagarens bankkonto.

Det är viktigt att det klargörs när Skatteverket ska anses ha fullgjort en begäran om återbetalning, eftersom det datumet i sin tur är avgörande för om ränta enligt artikel 14 ska beräknas eller inte. Skatteverkets bedömning är att om dessa återbetalningar ska kunna hanteras inom skattekontosystemet så måste återbetalningen anses som fullgjord när krediteringen görs på skattekontot (d.v.s. när beloppet har tillgodoräknats på mottagarens skattekonto), oavsett om det krediterade beloppet har avräknats mot skulder eller om ett överskott på skattekontot av någon anledning inte har betalats ut till mottagaren.

2.14 Article 14: Late payment interest

Om en skatt eller avgift inte har betalats i rätt tid ska kostnadsränta enligt skatteförfarandelagen beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter (65 kap. 13 § SFL). Så vitt Skatteverket tolkar bestämmelsen i artikel 14 bör det vara denna ränta som blir aktuell för Sverige att tillämpa i de situationer som behandlas i artikeln. Detta kommer att kräva både lagändringar och anpassning av Skatteverkets system.

2.15 Article 15: Standard refund system

Uppgifterna i avsnitt E i bilaga II behöver inte lämnas om den totala utdelningen inte överstiger 1 000 euro. När utdelning sker i annan valuta än euro behöver gränsvärdet i den aktuella valutan bestämmas. Se även kommentar till artikel 9 och 11.

2.16 Article 16: Civil liability

En utbetalare som inte gör rätt skatteavdrag kan bli ansvarig för den skatt som skulle ha dragits av (59 kap. 2 § SFL). Denna bestämmelse bör kunna bli tillämplig i de fall en CFI

inte har dragit av rätt skatt enligt artikel 12. För övrigt ansvar enligt denna artikel behövs nya bestämmelser i svensk lagstiftning.

2.17 Article 17: Penalties

För ansvar enligt denna artikel behövs ändringar i svensk lagstiftning för att möjliggöra skattetillägg och straff för den som lämnar oriktiga uppgifter till en CFI. Detta görs exempelvis i form av ändringar i skatteförfarandelagen och skattebrottslagen, jfr författningsförslag i *Utkast till lagrådsremiss Ny lag om källskatt på utdelning*.

2.18 Annex II

I avsnitt C ska den rapporterade CFI:n ange från vilken finansiell mellanhand denne har fått utdelningen. Den första finansiella mellanhanden i kedjan får inte utdelningen från en annan finansiell mellanhand varför en omformulering bör ske i detta avseende.

I avsnitt D ska information om utdelningen lämnas. Skatteverket anser att även uppgiften om antalet aktier som utdelningen har utgått på bör läggas till i denna information.

2.19 Synpunkter av teknisk natur på förslaget till direktivtext

Uppräkning i punktlistor följer inte samma mönster. Ibland anges ”or” eller ”and” i punktlistan men ibland saknas detta trots att det inte framgår av texten innan om samtliga punkter ska vara uppfyllda eller inte. Se exempelvis artikel 11.1 och artikel 11.2.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslaget ger medlemsländerna utrymme för utformning och detaljering i flera delar. Den nationella implementeringen av direktivet kommer att få stor betydelse för hur såväl verksamhet som IT-stöd behöver anpassas. Som exempel på väsentliga faktorer kan nämnas om Skatteverket kommer att utses till ansvarig myndighet för det nationella CFI-registret, om Sverige kommer att införa regler om snabb återbetalning trots att källskattelättnad (direktnedsättning) finns samt om samma regler kommer att införas för onoterade och utomeuropeiska företag. Utöver detta är det tydligt att standardisering kommer att ske, men att konkretiseringar kommer att komma i en genomförandeakt först 2025. Även dessa kan få betydelse för hantering och kostnad.

Den nödvändiga digitaliseringen som framgår av kommissionens förslag till rådets direktiv om snabbare och säkrare nedsättning av överskjutande källskatt överensstämmer väl med nödvändig utveckling av dagens hantering, men gör det än tydligare att kraven på elektronisk och snabb hantering kommer att medföra ett behov av en betydande utvecklingsinsats för Skatteverket.

För kupongskatten skulle standardiserade hemvistintyg förändra den löpande hanteringen eftersom mängden information som skickas per ärende (idag dessutom i stora delar per vanlig postgång) kan reduceras och informationen delvis återanvändas. Detta skulle även

minska mängdhantering såsom postöppning, manuell diarieföring, kopiering, etc., samt även påverka behovet av fysiska lagringsutrymmen. IT-utvecklingen och förmåga att bearbeta uppgifter digitalt kommer att möjliggöra riskanalys, urval och kontroll på ett mer strukturerat sätt än vi gör idag. Det är just nu svårt att mer exakt bedöma kostnaden för den löpande hanteringen då vi inte ännu vet hur den nationella implementeringen kommer att se ut.

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och föredragits av rättsliga experten Ulrika Vretendahl. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Holmberg, rättschefen Michael Erliksson, enhetschefen Lena Hiort af Ornäs Leijon och sektionschefen Mats Nilsson.

Katrin Westling Palm

